

Turid Nicolaisen

1960-2020

PUBLISERT 1. juli 2020

Vår kjære kollega Turid Nicolaisen døde den 15. mai. Hun skulle fylt 60 år den 14. juli i år.

«Dette kan jeg gjøre», tenkte 19-årige Turid etter å ha lest Marie Cardinals Gjennom ordene, og bestemte seg der og da for å bli psykolog. Det krevde mot av henne å gjøre klassereisen fra foreldrenes småbruk. Fra tidlig barndom passet Turid andres barn, og som psykolog var hun alltid engasjert i de minste. Hun begynte å arbeide med barn, først som PP-rådgiver, senere som psykolog på Statens senter for barne- og ungdomspsykologi (SSBU) og deretter som psykolog ved Familievernkontoret i Asker og Bærum. I 1997 ble hun spesialist i barne- og ungdomspsykologi, og fordypet

seg i psykodynamisk terapi ved SSBU med undervisning på Nic Waals Institutt. Senere fordypet hun seg i barneanalyse ved Norsk forening for psykoanalytisk terapi for barn og ungdom. I de senere år tok Turid den psykoanalytiske utdanningen ved Norsk psykoanalytisk institutt . Bare det skriftlige arbeidet gjensto.

Fra 1998 arbeidet hun som avtalespesialist, hvorav de siste 11 årene hos oss i Leiefellesskapet i Professor Dahls gate. Hun kjempet for at den psykoanalytiske forståelsen skulle bli flere til del, og ble leder for Norsk forening for psykoanalytisk terapi for barn og ungdom. Der gjorde hun en enorm og utrettelig innsats, og bidro til å etablere en utdanningsinstitusjon for leger og psykologer i psykoanalytisk orientert terapi for barn og ungdom. Ved instituttet var hun både lærer og veileder. Hun har blitt kalt selve «moderskipet» i dette arbeidet. Turids betydning for å styrke kunnskap om terapi med barn og ungdom kan neppe overvurderes. Slik spilte hun en svært viktig rolle for vårt fag.

Turid var en usedvanlig dyktig psykolog. I det kliniske rommet evnet hun å se det unike og verdifulle i hvert barn. Hun kunne med sin sensitivitet og innlevelsessevne fange opp barnets opplevelsesverden, dets følelser og behov. Hun var vel innforstått med barnets ubevisste prosesser og dets primitive språk, det infantile i menneskesinnet, noe hun også tok med seg i forståelsen av behandling av voksne. Med sin ro og evne til å lytte grundig skapte hun et rom som gjorde at barnet kunne åpne opp og uttrykke seg

gjennom lek og språk. I timene tenkte hun høyt, og fant fram til de rette ordene som gjorde at barnet følte seg møtt og forstått. Hun sto tålmodig i de vanskelige følelsene barnet ikke selv kunne bære, og ga dem tilbake i et tempo som barnet kunne tåle. Hun evnet også å få barn og foreldre til å snakke sammen.

Hun var en av de få barnepsykologene i Norge som arbeidet trofast og helhjertet med langtidsterapi for barn og ungdom. Det er ikke få hun har hjulpet.

Turid var en vakker kvinne med bred livserfaring og mange rom inni seg. Hun holdt en høy faglig standard, og utstrålte tilstedeværelse, varme og ro i sitt hvilende blikk. Hun var intellektuelt skarpskodd og belest både i fag- og i skjønnlitteratur. Hun betydde mye for vårt kollegafelleskap. Leken og latteren var aldri langt unna på lunsjmøtene våre. Hun engasjerte seg i kultur, særlig i bilder, musikk og teater, og hadde sans for det vakre.

Det er ufattelig vanskelig å forstå at Turid ikke lenger er blant oss. Vi er takknemlige for alt hun har gitt. Vi har sett Turid på det sterkeste og på det mest sårbare, og vi savner henne dypt. Hun har satt spor i hver enkelt av oss. Våre tanker går til Herman og til resten av familien, som hun satte så inderlig høyt.

Britt Bonnevie og Karl Eldar Evang

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 57, nummer 7, 2020, side 539